Gerücht vom Spiel MBB. 4, 536. देवीदाक्° KATHÀS. 15, 103. स्वपंवर्° Som. NALA 136. 156. प्रवादेनक् मत्स्पानां राजा नामापमुच्यते der Sage nach (nicht in Wirklichkeit) MBB. 4, 702. Vgl. ज्ञन°, डुटप्रवाद. — d) herausfordernde Reden zweier zum Kampf gerüsteter Gegner: इत्यंप्रवादें पुधि संप्रकारं प्रचक्रत् रामनिशाविक्रि। BHAT!. 2, 86. — e) in der Gramm. so v. a. Thema (im Gegensatz zu einem Wort in einem bestimmten Casusverhältniss u. s. w.) RV. PRÂT. 2, 39. पुरुवाद 4.15. 17. 22. 5, 15. 22. 24. 9, 18. 10, 6 13, 9. UPAL. 4, 6. 6, 6. 8. Schol. zu RV. PRÂT. 5, 4 (Sûtra 12). — 2) f. श्रा in der Stelle ग्रन्धप्रवादाभिर्खंकुरूते KAUC. 13. 54. Vielleicht mit Allem was Wohlgeruch heisst. — Vgl. श्रास्त °, श्रात्म °, कर्म °, ज्ञान °, विद्या °, वीर्प °, सत्य °, Titel von Gaina-Schriften.

प्रवादक (vom caus. von वद् mit प्र) adj. ertönen lassend, spielend auf: गापवणा भारतार. 3479.

प्रवादिन् 1) (von वर् mit प्र) adj. P.3, 2, 145. 1) einen Laut von sich gebend, schreiend: मृगा घार् प्रवादिन: MBH.4, 1462. aussagend Lårs. 9.6, 11. redend, sprechend: समाद्य प्रवादिनों MBH.12, 12038. सदा प्रवादी ब्रान्साधान्तवर: 13, 3567. besprechend, redend über: नानाधर्मप्रवादिनोः 12, 12388. — 2) (von प्रवाद 1, e) in der Thema-Form seiend: प्रवादिनों ह्राणाहाह् बहुलभाः R.V. Paår. 11, 20; vgl. Upal. 6, 6.

प्रवास्त partic. fut. pass. von वर् mit प्र P. 2,4,56, Sch.

प्रवापित्र (vom caus. von वप् mit प्र) nom. ag. der was ausstreut, ausgiesst Karu. 11,2.

प्रवापिन् (von वप् mit प्र) adj. säend: वोर्ज पर्तेत्रप्रवापिण: M.9,51. 49. प्रवापक nom. ag. von वी (= ब्रज्ञ) mit प्र P. 2,4,56, Sch.

प्रवाद्यं (von वा, वाति mit प्र) n. etwa Flüchtigkeit: ट्वा वं कीसे प्र पंत मनुसा उर्न प्रवाद्यंम् A.V. 6, 108, 1.

স্বায় (von ব্যু mit प्र) m. = 2. স্বয় Decke, Ueberwurf P. 3, 3, 54. Ван. Âа. Up. 6, 2, 7 (স্বয় Сат. Ва., aber Sāj. স্বায়). wollenes Zeug Viutp. 212. — Vgl. সাবায়.

प्रवार्क 1) m. = प्रवार्षा 3. VJUTP. 201. — 2) n. = प्रवार् VJUTP. 212. प्रवार्षा (vom caus. von वर् mit प्र) n. 1) das Befriedigen, Verabreichen des Gewünschlen; = काम्यदान AK. 3,3,3. MBD. n. 101. HALIJ. 4, 88. प्रवार्षां तु बालानां पूर्व कार्यमिति स्रुतिः MBB. 5,146. — 2) Verbot (निषेध) MBD. — 3) bei den Buddhisten die Feierlichkeiten am Schlusse der Regenzeit Köppen I, 180. VJUTP. 201. 206. 211.

प्रवार्ष (wie eben) adj. zu befriedigen, derjenige, dessen Wunsch erfüllt werden muss, MBB. 5, 149.

प्रवास (von वस्. वसति mit प्र) m. 1) der Aufenthalt in der Fremde, Abwesenheit von der Heimath, das Verreistsein AK.3,4,14,71. प्र प्रवासिवं (sufzulösen in प्रवासमिव, Padap.: ेसा उड्डव) वसतः RV. 8, 29, 8. प्रवासमापखते Âçv. Ça. 2.5. प्रवासादेत्य Gabl. 1, 15. Çîñeh. Gabl. 2, 17. MBB. 3, 614. प्रवासे नगरे वापि संग्रमि 4, 209. Habiv. 3294. R. 2, 22, 18. Spr. 120. 254. 1260. 2561. 2956. Varah. Bab. S. 52, 81. 67, 6. 92, 10. Kathàs. 13, 133 (प्रवाशे gedr.). 16, 113. प्रशस्पते न प्रवासो बाक्सणानाम् Mâre. P. 61, 50. Sâh. D. 213. प्रवासे तगम er ging auf Reisen MBB. 1, 748. प्रवासे पदि मे पाति भर्ता 13, 5878. प्रवासे तापसी (so ist mit der Bomb. Ausg. zu lesen) गतः R. 2, 47, 5. श्रप्रवासगमन Spr. 755. प्रवासा-उपावृत्तः Çâe. 46, 6. परावृत्तं प्रवासात् Râéa-Tab. 1, 380. ेस्य Rage. 16,

4. Baig. P. 3,7,34. े स्थित Katais. 4, 33. 34, 13. दिवि प्रवासम् Abé. 1, 13. वन े MBu. 5,10. ऋलं हर्प्रवासेन Habiv. 4814. — 2) in der Astr. heliakischer Untergang der Planeten Varia. Bru. S. 7,12. — Vgl. प्रा-वास, प्रावासिक.

प्रवासन n. 1) (vom caus. von वस् mit प्र) das Vertreiben aus der Heimath, Landesverweisung M. 7, 124. 9, 242 (nach Kull. Tödtung). MBH. 1, 7801. राम॰ R. Gora. 1, 1, 36. 2, 59, 17. पुरातस्य प्रवासनम् Kathàs. 24, 213. 39, 65. 163. — 2) das Tödten AK. 2,8. 2,81. H. 371. Halàs. 2,322.

प्रवासिन् (von वस्. वसति mit प्र) adj. in der Fremde sich aufhaltend, auf Reisen befindlich, verreist P. 3,2,145. H. 493. Kårs. 23,9. Spr. 979. Rr. 1,10. 2,4. 12. 6,28. Mårs. P. 18,51. 61,51. म्र॰ MBs. 3,17400. Spr. 1270 (vgl. MBs. 12,665. 13,2180). दीर्घ॰ MBs. 3,1485. चिर्॰ Spr. 2646. प्रताकाव der sich vor Kurzem in die andere Welt begeben hat Kumârss. 4,10.

प्रवास्य (vom caus. von वस्, वसति mit प्र) adj. des Landes zu verweisen, zu verbannen M. 8, 284.

प्रवार्क (von वकु mit प्र) 1) m. a) Strom, Strömung, fliessendes Wasser; übertr. Fluss, Continuität, ununterbrochene Fortdauer (प्रवति) AK. 3, 4, 3, 21.3, 3, 18. H. 1087. an. 3, 767. Med. h. 21. Halâj. 3, 47. Çat. Br. 12, 2, 3, 12. नखा इव प्रवारू: Spr. 1403. गङ्गा^० 2162. Ragh.5,46.16,58. Kumáras.1. 55. MEGH. 47. Z.d. d. m. G. 14, 571, 14. KATHAS. 40,84. RAGA-TAR. 5,89. 92. 95. प्यप्रवाक्। (नदी) MBH. 6, 2636. 15, 248. RAGH. 13, 48. 57. Riga-Tar. 4, 703. म्रपा प्रवाहे। गाङ्ग: Kim. Niris. 5, 8. वार्ग प्रवाहे: Радв. 87, 6. जल ° RAGH. 13, 10. वारि (als Erkl. von निर्कार) AK. 2, 3, 5. स्रम्तस्य Райкат. II, 61. (南° 38, 20. Ragh. 7, 39. Mark. P. 13, 3. 16, 16. 羽叉 Pankat. 50,9.Som. Nala 164. व्यञ्जनाना प्रवाहा: MBH.3,8530. सप्तच्ह्यद्वीरकट् Rage. 5,48. वचसाम् Выйс. Р. 7,9,8. Nilak. 65. एत उ रू वै क्रन्ट:प्रवाका म्रवरं इन्दः परं इन्दो ऽतिप्रवक्ति Çiñku. Br. 11, 5. सृष्टि॰ NILAK. 41. मनोर्धानामतरप्रवाहाः Çîk. 137, v. l. Baks. P. 4, 31, 17. 7, 7, 28. भिक्त 3,33,21. ਮਕ਼ ਾ 1,8,36. 9,32. ਸੂਘਾ 2,1,33. 3,28,35. 9,5,26. Verz. d. Oxf. H. 128, b, 32. VEDÁNTAS. (Allah.) No. 123. 134. KULL. ZU M. 1, 112. 5, 36. 6,72. Schol. zu Kap. 1,27. 960. das Hervorströmen (vgl. प्रवरू) H. 1514. = व्यवहार Taik. 3, 3, 458. H. an. (st. dessen प्रवत्ति Med.). प्रवाहेण Suga. 2,437, 19 Druckfehler für प्रताहणा. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBH. 9, 2572. — c) ein schönes Pferd Nanarthaватнам, im ÇKDs. — 2) f. ई Sand Rågan, im ÇKDs. — Vgl. यस्त्रप्रवाक.

प्रवाह्क (wie eben) 1) m. ein Råkshasa Çabdam. im ÇKDa. प्रवाहिक H. ç. 37. — 2) f. ंबाहिका plötzlicher Drang zum Stuhlgang, Durchfall Schol. zu P. 3, 3, 108. 5, 4, 49. AK. 2, 6, 2, 6. H., 471. Suça. 1, 117, 5. 175, 7. 189, 14. 360, 19. 2, 180, 19. 194, 19. 440, 15. Kull. zu M. 3, 7. सप्रवाहिका Suça. 2, 437, 2. — 3) प्रवाहिका indecl. gaņa स्वर्गाद्र zu P. 1, 1, 37; vgl. प्रवाङ्कक्.

प्रवाह्मण (wie eben) 1) adj. hinschaffend, fortschaffend VS. 5, 31 (s. Maetou. zu d. St.). Çâñku. Ça. 6, 12, 11. Pańkat. Ba. 1, 4, 4. — 2) m. N. pr. eines Mannes Çat. Ba. 14, 9, 1, 1. 7. Kuând. Up. 5, 3, 1. P. 7, 3, 28. gaņa प्रशादि zu P. 4, 1, 128. Vgl. प्रवाह्मीप, प्रावाह्मीप, प्रावाह्मीप. — 3) f. ई (sc. बाला) eine Falte des Mastdarms, welcher die Thätigkeit des Hinausdrängens der faeces zugeschrieben wird, Suça. 1, 238, 11. — 4) n. a)